

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete90
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

03 Eylül 2025 S.75

Son Damlasına Dek Kanımın

2

Gazze korkunç bir kuşatma altında. Açlık, kıtlık, kesintisiz bombardıman... Tarifi mümkün olmayan bir vahşet hüküm sürüyor o küçücük kara parçasında. Nazilerin Leningrad kuşatmasını aratmayacak bir canilik... Siyonist vahşet çeteleri, yardım dağıtım merkezine yürüyen küçücük çocukları zevk için vuruyor. Açlıktan bir deri bir kemik kalmış çocuklar beşer onar hayatını kaybediyor, hava bombardımanlarında aileler yok ediliyor. Vahşeti resmetmeye kelimeler kifayetsiz kalıyor.

2

Editör

Bu Ne Korku Böyle

4

Temade Çınar

Toplu İş Sözleşmesinde Faşizmin Ayak İzleri

8

İnan Çelik

Kopuş

10

Yolumuz Leninizm

12

Çeviri Kolektifi

Kübalı Doktorlara Ambargo

Filistin Halkı Direniyor: Son Damlasına Dek Kanımın!

Manşet

Gazze'de 7 Ekim 2023'ten bugüne **64 bin Filistinli öldü**, 160 binden fazlası yaralandı, sakat kaldı. Topraklarından, **evlerinden sürülen milyonu aşkın insan** var.

Siyonist vahşet çetesi, bu insanlık düşmanları, ABD emperyalizmiyle birlikte, NATO ve Avrupalı emperyalistleri ve bölge gericiğinin aktif ve pasif desteğini de alarak, insanlık tarihinin en acımasız soykırımlarından birini gerçekleştiriyor. Hem de tüm dünyanın gözü önünde... Böylesine pervasız!

ABD emperyalizmi, bu soykırımın azmettiricisi ve en büyük destekçisi olarak, tüm insanlıkla alay edercesine "Gazze'yi turizm cenneti" yapmaktan bahsediyor. Filistin halkını, katliamla, açlıkla, kıtlıkla, işkenceyle, en ağır bombardımanlarla topraklarından sürmenin, **Filistin'i Filistinlilerden arındırmanın hesabını** yapıyorlar. Ürdün, Mısır, Somali... Türlü ülkelere baskı yaparak, 2 milyon Filistinliyi kabul etmelerini dayatıyorlar. Filistin devriminden ve **Filistin halkının 70 yılı aşan direnişinden** bu şekilde kurtulmanın derdindeler.

Avrupalı sırtlan sürüsü, büyük bir ikiyüzlülükle, yıl sonuna kadar "Filistin devletini tanıyacağız" diyorlar. Başta Londra olmak üzere Avrupa başkentlerinde, milyonlarca insanın Filistin halkıyla dayanışma gösterilerinin bunaltıcı baskısı altında bu aşağılık yalanları söylüyorlar. **Yıl sonuna kadar siyonist rejimin tüm Gazze'yi Filistinlilerden arındırmasını, soykırımın tamamlanmasını, ortada bir Filistin devleti kalmamasını umarak bu aşağılık yalanları dile getiriyorlar.** Tüm kapitalist dünyada halklar Filistin devriminden ve Filistin halkından yana; burjuva iktidarlar ise siyonist İsrail'in ardında!

Bu tarifsiz acıların, bu kan deryasının ortasında, başı dik, dimdik ayakta, onuruyla direnen Filistin halkı var. Dünya halklarının haklı destek ve sempatisine mazhar olan onurlu Filistin halkı, direniş şairinin sesiyle topraklarını, Gazze'yi terk etmeyeceklerini haykırıyor:

*"Arpa tanesi arayacağım belki de bokların içinde.
Belki de çıplak kalacağım, aç kalacağım.*

Ama hiçbir zaman oturmayacağım pazarlığa seninle,

Ey güneşin düşmanı

Sıkacağım dişimi dayanacağım,

Son damlasına dek kanımın. /.../

Belki sen, şu bir karış toprağımı da alacaksın bir gün, /.../

Halkımın gözleri kör olsun ki,

Ey güneşin düşmanı,

Hiçbir zaman oturmayacağım pazarlığa seninle,

Sıkacağım dişimi, dayanacağım,

Son damlasına dek kanımın,

Son damlasına dek,

Son damlasına!"

Bu Ne Korku Böyle!

Editör

Faşizm, sınıf karakteri gereği, sadece emekçi, ezilen halk kitleleri üzerinde terör estirmekle kalmaz, ama burjuva sınıfın çok çeşitli kesimleri arasındaki çelişki ve çatışmayı da derinleştirir.

Bir fotoğraf karesi, dinci faşist iktidarın nasıl bir korku içinde olduğunu belki de binlerce sayfadan çok daha iyi anlatıyor. Fotoğraf karesi 30 Ağustos'ta Anıtkabir'de yapılan törende geçen bir anı gösteriyor. Fotoğraf karesinde Anıtkabir'e gelen askerler, subaylar vs. polisler tarafından sıkı aramaya tâbi tutuluyorlar. Yetmiyor, ikinci bir üst araması daha yapılıyor. Eş ve çocuklarıyla gelenler Anıtkabir'e alınmıyor, geri çevriliyorlar. En iyisi haberin kendisinden aktarmak:

"Anıtkabir'in 5 numaralı giriş nizamîyesine yaklaşık 200 metre mesafede kurulan ilk bariyerlerde, törene katılmak üzere gelen askerlerin isimleri Cumhurbaşkanlığı koruma ekipleri nezaretinde polis tarafından tek tek kontrol edildi. Listede ismi bulunmayan askerler ile yanlarında eş ve çocuklarıyla törene gelen bazı subay ve astsubayların kontrol noktasından geçmesine izin verilmedi. İsim kontrolünün ardından bariyeri geçmesine izin verilen askerlerin ilk üst araması ikinci kontrol noktasında yapıldı. Subay ve astsubaylar, elle yapılan ilk üst aramasının ardından nizamîye bölgesindeki kontrol noktalarına ilerledi. Buradaki kontrollerden sonra askerler tören için Anıtkabir kampüsüne girdi."

Anlayacağınız, Anıtkabir kampüsüne girmek deveye hendek atlatmaktan beter hale getirilmiş!

Meselemiz askerlerin uğradığı muamele değil. Bu, olsa olsa sosyal şövenlerin meselesi olabilir. Üzerinde durmak istediğimiz nokta, **dinci faşist iktidarın duyduğu korku ve halet-i ruhiyesi.** Büyük bir korku içinde olduğundan artık kuşku yok. Hem de kimden korkuyor? Varlık nedeni **sermaye egemenliğini ve siyasi iktidarı olarak dinci faşist iktidarı korumak olan ordudan**, ordunun asker ve subaylarından!

Leninistler, kötülüklerin kaynağı olarak hakların yokluğunu değil, sömürü düzeninin kendisini gösterirler.

Egemen sınıf içindeki gerilimlerin artması, birleşik devrimin olgunlaştığına işaret eden en önemli olgulardan biridir. Ordudan, ordunun asker ve subaylarından duyulan korku bu gerilimin artışıdaki şiddete işaret ediyor. Faşizm, sınıf karakteri gereği, sadece emekçi, ezilen halk kitleleri üzerinde terör estirmekle kalmaz, ama burjuva sınıfın çok çeşitli kesimleri arasındaki çelişki ve çatışmayı da derinleştirir. 30 Ağustos Anıtkabir olayı burjuva sınıfın çeşitli kesimleri arasındaki eleştiri silahının silahların eleştirisine dönüşme potansiyeline vardığını, en azından dinci faşist iktidarın, doğru ya da yanlış, böyle bir sanrıya kapıldığını gösteriyor.

Faşist ordunun asker ve subaylarından duyulan bu korkunun yarattığı gerilim, karşı tarafın yani dinci faşist cenahın saldırılarından da besleniyor. Dinci faşist cenahtan "yazar" kılıklı bir dinci faşist faşist ordunun generalleri için aynen şu ifadeyi kullanıyor: "Hepsinin burnundan getiriyoruz. O hizaya gelmeyen, omzu çatal bıçak seti apoletli generalleriniz var ya, hepsi eşek gibi Erdoğan'ın arkasında saf tutuyor." **Korkan, korku salmaya çalışıyor.**

Dinci faşist iktidarın bu korku iklimi temelsiz bir evham mı? Tümüyle temelsiz sayılamaz. Birkaç

ay önceki, ordudaki kaynaşmanın ilk ipuçları olarak "teğmenler olayı"nı bir kenara bıraksak bile, 30 Ağustos'ta "Zafer Bayramı" kutlamaları bahanesiyle İstanbul Beşiktaş'ta dinci faşist iktidara karşı yürüyen binlerce kişi; aynı gün Kadıköy'de yine aynı bahaneyle otomobilleriyle sokağa inen orta sınıf kesimleri, dinci faşist iktidarın şu veya bu hızla, kentin "modern yaşam"a alışkın küçük ve orta burjuva sınıfları tarafından da kuşatılmakta olduğuna işaretler.

Sosyal reformist kesimlerin en azından bir bölümünün sesi diyebileceğimiz BirGün gazetesi, aynı gün "Bu ülkede Saray rejimine yer yok" başlığıyla yayınlanan sayısında yer verdiği SODEV'in araştırması, **emekçi sınıfların, kentin orta ve küçük burjuva kesimlerinin dinci faşist iktidara karşı öfke ve kızgınlıklarını** ortaya koyuyor. SODEV, sosyal demokrat karakterine uygun olarak, kötülüklerin kaynağı olarak sömürü düzenine değil, hakların eksikliğine işaret ediyor. Oysa gerçek bunun tam tersi. **Kötülüklerin kaynağı hakların eksikliği değil, kapitalist sömürü düzeninin kendisidir.**

Geçerken belirtelim ki, sorunun bu baş aşağı konuluşu sadece "sosyal demokrat" SODAV'a özgü değil. İstisna kabul etmeyecek şekilde bütün sosyal reformist parti ve örgütler sorunu tıpkı SODAV gibi,

baş aşağı koyarlar ve tam da bu nedenle, "haklar"ın elde edilmesi mücadelesini en başa koyarak, günün başlıca temel meselesi olarak emekçi sınıfların ve ezilen halkların önüne koyarlar. Leninistlere gelince... Leninistler, kötülüklerin kaynağı olarak hakların yokluğunu değil, sömürü düzeninin kendisini gösterirler. Bu nedenle de, **zora dayalı bir devrimle iktidarın fethini** günün temel pratik sorunu olarak emekçi sınıfların, ezilen halkların, Kürt halkının önüne koyarlar. Ayrım bu derece büyük ve derin.

Bir fırtına yaklaşıyor. Fırtınanın bulutları hızla toplaşiyor. Dinci faşist iktidarın kendisini ve düzeni korumakla yükümlü ordunun asker ve subaylarından, gerçek ya da evham olsun, duyduğu korkunun temelinde, sonu sonuna, işte bu yaklaşan fırtınanın uğultusu yatıyor.

Tam da "terörsüz Türkiye"yi yarattık derken, yani birleşik devrimi tasfiye ettiklerini sanırken; tam da sosyal reformistler ve cümle uzlaşmacılar "barış ve demokratik toplum" hedefine yaklaştıklarını sanırlarken **ufukta bir fırtınanın bulutlarının toplandığını**, bir ayaklanmanın ayak seslerinin yaklaştığını görüyorlar.

Birleşik devrimin iç ve dış koşulları hızla olgunlaşıyor. Atın dört ayağını nallamanın tam zamanı!

Toplu İş Sözleşmesinde Faşizmin Ayak İzleri

Temade Çınar

Altı yüz bin kamu işçisi adına masaya oturan Hak İş ve Türk İş Toplu İş Sözleşmelerini (TİS) büyük oranda imzaladılar. İşçilerin büyük çoğunluğu sonuçtan memnun değil. Ama bu memnuniyetsizlik ve tartışmalar daha çok **ücretler ve özlük haklarındaki hayal kırıklığı** ile ilgili. Sınıf eğitiminden mahrum bırakılmış sendikacı işçiler, **TİS'in içindeki asıl tehlikeleri** henüz göremiyorlar.

İşkolu fark etmeksizin tüm başkanlıkları temsil eden **"TÜHİS (Türk Ağır Sanayi ve Hizmet Sektörü Kamu İşverenleri Sendikası) nasıl oluyor da 'işkolu' ve 'iş koluna bağlı yetki' sistemine sıkışmış sendikalar kanununun içinden, her alana yetkili bir 'sendika' olarak çıkabiliyor"** tartışmasını şimdilik bir kenara bırakalım. Aynı sendikaların imzaladıkları sözleşmelerde, mesela yurttan çalışan temizlik işçisi ile hastanede çalışan temizlik işçisi arasında uçurumlar var. Aynı sendika tarafından imzalanmış Aile Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı metinlerinde bile haklar açısından da ücretler konusunda da çok ciddi farklar var. Bunlar da dün olduğu gibi önümüzdeki günlerde de işçilerin yoğun tartışma konuları olacaktır. Bu tartışmalar istendiği gibi **işçileri birer rakip gibi karşı karşıya getirecek.**

Tüm TİS'lerde yönetici ve temsilcilerin işçilerle bire bir görüşmesini bile işverenin izni "şartına" bağlamasını, işçi toplantılarına ve eğitimlerine işverenin katılma ve konuşma yapma "hakkı" nı tanımasını belirtmek bile içerik hakkında bize bilgi verir. TİS'ler ayrıca toplantı ve eğitimlerin içeriğini de sınırlandırıyor. İşyeri sorunlarıyla sınırlı kalmak zorundasınız ve işverene karşı konuşma yapamıyorsunuz (!) mesela.

Metinler, bağımsız sendikalar çalışmaları, sendikaların bağımsız sınıf araçları olmasını tüm yönüyle felç etmek üzerine kurgulanmış. **İşçi sınıfının okullarını işçi sınıfının karakolları haline getirmek için üzerinde titizlikle çalışılmış.** Hak İş başkanı Mahmut Aslan'ın KÇP görüşmelerinin başında "Ben devletimin yanındayım" sözleri vücut bulmuş. Torpilin, iltimasın önü sonuna kadar açılmış. Her cümle "işveren vekilinin uygun görmesi halinde" ile başlayıp bitiyor. Siz uysal, itaatkar ve yandaş bir işçiyse mazeret izinlerinizin mazereti geçerli olur, tayin işleriniz hallolur, "ihtiyaç duyulan, uygun görülen" bir yerde çalışabilirsiniz. Yok siz en azından muhalif bir işçiyse, yandınız. Oradan oraya ihtiyaca binaen gönderilebilirsiniz ve her türlü izin talebiniz de uygun bulunmayabilir. İşyerini size dar ederler.

TİS'lerin bir de "Gözetimine alınma, tutukluluk ve mahkumiyet halinde fesih ve tekrar işe başlama" maddesi var ki faşizm gerçek anlamda buraya taht kurmuş.

Gözetim ya da tutukluluk sebepleri, altı aydan az ya da fazla ceza almalar ayrıntılı olarak açılmış. Ama her durumda işe yeniden başlamanız boş kadroya, hizmetinize ihtiyaç duyulup duyulmadığına, amirin uygun görüp görmediğine bağlı. İster hüküm geriye bırakılsın ister yatıp tutuksuz yargılanmak üzere çıkın, ister beraat edin, hangi mahkemede yargılanırsanız yargılanın, **bir de işyerinde yargılanmaktan kurtulamıyorsunuz.** Eğer siz biraz önce bahsettiğimiz makbul işçi iseniz ne yaparsınız yapın iğne deliğinden geçersiniz, yok zaten istenmeyen işçi iseniz, o kapı size kolayca kapanabilir. Ancak bir torba madde var, ona takılırsanız kamu

sizin üzerinize bütün kapılarını ilelebet kapatır. Altı yüz bin kamu işçisini kapsayan tüm TİS'lerde ve ülkede imzalanan tüm metinlerde neredeyse aynı cümlelerde şöyle yazıyor: **"Yüz kızartıcı suçlar, cinsel taciz, çocuğun cinsel istismarı, uyuşturucu madde kullanımı/ticareti ile sabotaj, devletin ülke ve milleti ile bütünlüğüne, milli güvenliğe, kamu düzenine, Türk Silahlı Kuvvetlerine karşı işlenen suçlardan hüküm giyenler cezanın ertelenmesi, paraya çevrilmesi veya affa uğraması hallerinde dahi hiçbir suretle tekrar işe alınamazlar."** Yargı sistemi şöyle bir gözlerinizin önünden geçtiyse başınıza neler gelebileceğini düşünüp kenara çekebilirsiniz. İşte faşizmin sizi görmek istediği yer orasıdır.

Ülkemizde -kayıtlı işçiler arasında- sendikacı olma oranı %14 civarında. Sendikacı olup TİS kapsamına giren işçi oranı değişmekle birlikte %8-9 civarında. Yani ülkemizde TİS yapmak bir ayrıcalık. Sendikacı olmayan ya da Toplu İş Sözleşmesi yapamayan işçilerin nasıl da tek tek patronların keyfiyetine kaldığını biliyoruz. TİS bir ayrıcalıktır tabi, ama masada patrona ya da devlete karşı sizi temsil eden bir taraf varsa, siz varsanız, İş Kanununun üzerinde haklar alır ve bu hakları sendika yöneticileri ve işyeri temsilciliklerinin denetiminde korursunuz. Kamu işçilerinin geçen dönem imzalanan TİS'lerinde kullanamadıkları pek çok madde var. Değişmeyen ve garanti altında olan aylık 1 brüt yevmiye aidat!

Özetle bu TİS'ler 1 yıl işçiye eski maaşına ve bankalara borçlanmaya mahkum edilip imzalandıktan sonra işyerlerine haklar açısından da cezalar açısından da kullanılması amirlerin keyfine bırakılmış, mevcut sendikalarda işçileri tutmayı hedefleyen bir karakol kuruyor. O masaya yüzbinleri temsilen oturmanın ne kadar büyük bir güç olduğunu hesap edelim. Hak İş ve Türk İş yöneticileri aylık toplamı 1 milyara yakın, yeni TİS'le onu da geçen vergisiz, kesintisiz, denetimsiz aidatların hakkını bu gücü devlete satarak verdiler.

İşçiler, tüm bu planlanmış komploya rağmen ve **başlarına gelecekle ri göze alarak, yetkili sendikaların saflarını yüzbinlerle terk ediyor,** daha yeni mücadeleci sendikalarda birleşiyorlar. Önümüzdeki süreç bu cesur işçilerin çizdiği yoldan yürüyecektir.

Alın Terimizin Hakkını İstiyoruz

Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'na bağlı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı'nda çalışan Koop-İş üyesi işçiler, kamu çerçeve protokolünde bağitlanan zamların uygulanmaması üzerine greve çıktı.

Devletin protokoldeki artış yerine memurlara verilen %11+7 oranını dayatmasına tepki gösteren Türkiye genelinde 1003 kurumda çalışan yaklaşık 10 bin işçi grev kararını uyguladı.

29 Ağustos günü Ankara Valilik binasında grev yapan işçiler adına açıklama yapan KOOP-İŞ Genel Başkan Yardımcısı Murat Türkekul, grev kararı sonrası mülki idare amirlerinin işçileri tehdit ettiğini söyleyerek çağrıda bulundu, "Mülki idare amirlerimiz bu haklara, bu hukuklara saygılı olsunlar. Adalet çerçevesinde işlemlerini yapsınlar. Arkadaşlarımıza mobbing, arkadaşlarımıza baskı, arkadaşlarımızı işten çıkartmakla tehdit etmesinler. Arkadaşlarımız hukuk çerçevesinde haklarını arıyorlar." dedi.

İZMİR | Grevi başlatan SYDV işçileri, Karabağlar Kaymakamlığı önünde bir araya gelerek iş yeri önünde basın açıklaması yaptı.

Açıklamayı Koop-İş Sendikası Ege Bölge Başkanı Umut Başyayla okudu. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın vakıflarda çalışan kamu işçilerini, 600 bin kamu işçisinden ayırarak memurlara verilen %11+7 oranındaki zammı dayattığını belirten Umut Başyayla, "Sendikamızın aldığı karar gereğince ülkemizin dört bir yanındaki 1003 Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı'nda bugün itibarıyla greve çıkıyoruz. Ancak bugün burada sadece ücret artışı talep ettiğimiz için değil, yıllardır görmezden gelinen emeğimizin, alın terimizin ve fedakarlıklarımızın hakkını almak için bir aradayız" dedi.

Bugün emeği yok sayılanların depremde ilk sahaya çıkan, pandemide evinde vatandaşı gören, kısıtlı bütçelerle milyonların derdine derman olmaya çalışan emekçiler olduğunu söyleyen Başyayla, "Vatandaşın en çaresiz anında yanında olan, 24 saat esasına göre görev yapan, hafta sonu bile evini görmeden yardıma muhtaç kesimlerin sorunlarını çözmeye uğraşan bir neferler ordusuyuz. Ama bugün, bizim derdimizi dinleyen kimse yok. Bizlere kamu çerçeve protokolündeki zam oranları bile çok görülüyor. Oysa önceki iki sözleşme döneminde bu oranlar hiç tereddüt edilmeden kabul edilmişti. Soruyoruz: Şimdi ne

değiştirdi?" ifadelerini kullandı.

Türk-İş Ege Bölge Başkanı Hayrettin Çakmak ise Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları'nda çalışan işçilerin ülkenin atar damarlarında yer alan kurumların içerisinde olduklarını belirterek, "Devlet kendi çocuklarının arasında ayrımcılık yapmamalı. Bir an önce akli selim düşünmeli. Bu kamu çerçeve toplu sözleşmesine tabi edilmeli. İki dönemdir ediliyor da bugün neden edilmiyor diye bunu da sorgulamak gerekiyor. Kimin keyfi kederi üzerine dahil edilmiyor?" diyerek hakları olan zammın verilmesi gerektiğini söyledi.

ÇORUM | Koop-İş Sendikası tarafından yapılan açıklamaya, Türk-İş İl Temsilcisi İhsan Üçtepe ve Belediye-İş Şube Başkanı Mehmet Şen destek verdi.

Koop-İş Sendikası İşyeri Baştemsilcisi Osman Katran kamu çerçeve protokolüyle belirlenen zam oranlarının SYDV çalışanlarına uygulanmadığını belirterek, "Konfederasyonumuz Türk-İş ile hükümet arasında imzalanan kamu kesimi toplu iş sözleşmeleri çerçeve protokolüyle 600 bin kamu işçisi hak ettiği ücret zamlarını aldı. Ancak Bakanlık, SYDV çalışanlarını bu protokolün dışında bırakmak istiyor. Bizler sadece ücret artışı değil, yıllardır görmezden gelinen emeğimizin ve fedakârlığımızın karşılığını talep ediyoruz. Depremde, pandemide ilk sahaya çıkan; kısıtlı imkânlarla milyonların derdine derman olan bizler, bugün yok sayılıyor. Bu grev bir çığlıktır" diyen Katran, bu grevin bir uyarı olduğunu altını çizdi.

AKSARAY | SYDV Aksaray İl Müdürlüğü önünde bir araya gelen işçiler, "Bizler depremlerde ilk sahaya

çıkan, vatandaşın en çaresiz anında yanında olan, kısıtlı bütçelerle milyonların derdine derman olmaya çalışan emekçileriz ancak emeğimiz görmezden geliniyor" diye konuştu.

81 ilde eş zamanlı yapılan iş bırakma eylemlerinde işçiler, hak ettikleri zam oranlarının verilmediğini ifade ederek 22 işçiden 19'unun greve katıldığı, zaruri ihtiyaçların karşılanabilmesi için yalnızca 3 çalışanın görevde kaldığını belirtti.

Koop-İş Sendikası işyeri temsilcisi Zekeriya Duru, konfederasyon ile hükümet arasında 2 Ağustos 2025'te imzalanan ve 1 Ocak 2025'ten itibaren geçerli olan Kamu Kesimi Toplu İş Sözleşmeleri Çerçeve Protokolü'ne dikkati çekerek, "Sendikamız örgütlü olduğu kamu işyerlerinde sözleşmeleri imzalıyor. Ancak Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'na bağlı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları bu protokoldeki zam oranlarını uygulamıyor." diye konuştu.

Sefine Tersanesi İşçileri Fiili Grevde

Yalova'da bulunan Sefine Tersanesi'nde yıllardır çalışan kadrolu işçiler, kölece çalışma koşullarına karşı fiili grevde. 1 Eylül Pazartesi günü fabrika önünde bir araya gelen işçiler, köle gibi çalışmak istemediklerini ve talepleri kabul edilinceye kadar işbaşı yapmayacaklarını belirtti.

Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kamber Saygılı örgütlü mücadele çağrısı yaparak işçilerin temsilciler seçmelerini ve bu temsilciler aracılığıyla görüşmeler yürütmeleri gerektiğini anlattı. Fiili olarak greve çıkan işçilerin seçtikleri temsilciler tersane patronuyla görüşme gerçekleştirdi.

İşçiler üç ayda bir yapılan zammın kaldırıldığını belirterek "Sözleşmemizde Ekim ayı zammı var onu aldılar. Cuma günü taşeronlarla gelmemizi istediler. Pazar günü de %50'ye düşürdüler yani haftanın altı günü çalışırsak %100 almamız gerekirken, %50'ye düşürdüler. Bunları istemiyoruz. Eski sistemle 08.00-18.00, maaşımızı zamanında

almamızı, mesai saatlerinde yatan ücretlerimizi zamanında almak istiyoruz. Bizi burada ırgat gibi çalıştırıyorlardı, şimdi köle gibi çalıştırmak istiyorlar biz buna karşıyız" diyerek çalışma koşullarını aktardı.

Limter-İş Avukatı Önder Öner de işçilere yasalar ve işçilerin hakları konusunda bilgi verdi.

Limter İş Sendikası Genel Başkanı Kamber Saygılı "Yasalar var, fakat yasalar daha çok patronları koruyor. Ancak mücadele sonucu kazandığımız yasal haklarımız var. İşçiler, hakikaten insani koşullarda çalışmak istiyorsa yapacağı bir şey var örgütlü olmaktır" dedi.

Görüşmeye ilişkin bilgi veren Limter-İş Genel Başkanı Kamber Saygılı, "Bu haklı taleplerden doğru sonuçlar çıkmazsa, haklarımızı alana kadar fiili grevimiz devam edecektir" dedi. Emekçi kamuoyunu işçilerin fiili grevini desteklemeye çağırdı.

İşçilerin talepleri:

* Tarafımıza gönderilen 28 Ağustos 2025 tarihindeki çalışma koşullarını değiştiren yazıyı kabul etmiyoruz.

* Çalışma saatlerinin şimdiye kadar olduğu gibi, haftada 5 gün 08.00-18.00 arasında olmasını talep ediyoruz.

* Cumartesi ve Pazar günlerimizin eskiden olduğu gibi tatil günü olmasını istiyoruz.

* Maaşlarımızın ve fazla mesailerimizin zamanında her ayın 1 ile 5'i arasında ödenmesini talep ediyoruz.

* Kadın işçilere ait tuvaletlerin, çalışma yerlerinde olmasını istiyoruz.

* Banka promosyonlarımızın bizim hesabımıza yatırılmasını istiyoruz.

* Ocak'taki yıllık kazançtan aynı beyaz yakalı işçilere verildiği gibi prim istiyoruz.

* İnsanca yaşayabileceğimiz bir maaş artışı istiyoruz.

* Gece çalışması olduğu durumda, gece çalışma fark ücreti istiyoruz.

* Hafta tatili çalışmasına karşılık, eskiden olduğu gibi iki kat ücret verilmesini talep ediyoruz.

Çatıya Çıkan İşçiler Kazandı

Şubat depreminde kent merkezinin tamamen yıkıldığı Antakya, uzunca süredir dev bir şantiye alanına dönmüş durumda. Bu şantiyelerden biri olan Defne'deki TOKİ konutları şantiyesinde taşeron firma çalışan işçiler ücretlerini alamadığı için 28 Ağustos'ta iş bırakarak eyleme başladı.

Ana firmanın "Taşerona ödeme yaptık, sizinle işimiz yok", taşeron firmanın ise "Ödeme alamadık" şeklinde açıklama yaptığı işçiler adına Yapı Yol İş Sendikası yöneticilerinden Cabir Yeşildal açıklama yaparak Çekmece şantiyesinde çalışan yaklaşık 50 işçinin dört aydır maaşlarını alamadığını söyledi.

Her bir işçinin 150 bin ile 200 bin lira arasında firmadan alacağı olduğunu vurgulayan Yeşildal, "Ana firma Aydın Grup taşerona ödeme yaptığını söyleyerek, 'Gidin ne yaparsanız yapın'

diyor. Taşeron firmalar işçilere ödeme yapmıyor ya da geç ödeme yapıyor. Aylardır maaşlarını alamayan işçiler böyle bir eylem yaptı. Hatay'da hemen hemen her şantiyede ücret gasbı yaşanıyor. O kadar fazla eylem ve çatıya çıkma olayı oluyor ki; polislerin araya girerek, firma yetkilileri ile görüştüğü oluyor" dedi.

İşçilerin eylemi üzerine ödeme sözü veren firma yine de ödeme yapmayınca ertesi gün işçiler ücret hakları için inşaatın çatısına çıkarak eylemlerini burada sürdürdüler.

30 Ağustos Pazar günü de Aydın Group ofisini işgal eden işçiler polis tarafından dışarı atılmak isteseler de kararlılıklarından ve taleplerinden vazgeçmedi.

Üç gündür ısrarla eylemlerini sürdüren Yapı Yol İş Sendikası'nda örgütlü inşaat işçileri haklarını alarak eylemlerini kazanımla sonlandırdılar.

Kuyu Tipi Hapishanelerin Kanuni Altyapısı Yok

İHD İstanbul Şubesi, Beyoğlu'nda bulunan dernek binasında "kuyu tipi" zindanların kapatılması talebiyle açlık grevinde olan tutsaklar için 27 Ağustos günü açıklama yaptı. Açıklamaya ÇHD üyelerinin yanı sıra TDİ temsilcileri de katıldı.

ÇHD İstanbul Yöneticisi Naim Eminoğlu, Y, S ve R tipindeki zindanların 'kuyu tipi' olarak nitelendirildiğini belirterek "Şu an bu hapishanelerin kanuni altyapısı yok" dedi.

İnfaz Kanunu'nda hücre cezasının olduğunu, ancak bunun yasal sınırlarının olduğunu, "kuyu tipi" zindanlarda bu durumun sıradanlaştırıldığını söyledi.

Eminoğlu "İnfaza göre güneş doğumundan batana kadar tutsaklar havalandırma kullanabilir. Ancak kuyu tipi hapishanelerde havalandırma olayı tamamen hapishaneye bağlı. Sizi bir hücreye koyuyorlar ve hücrenin tek bir kapısı var, o da hapishaneye açılan bir kapı. Penceresi var, ızgaralı tellerle kaplı. Sizi günde 1 saat havalandırma-ya çıkarıyorlar." diye konuştu.

Eminoğlu, açlık grevinde olan tutsakların durumlarının kötü olduğunu ve derhal taleplerinin karşılanması gerektiğini belirtti.

İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu üyesi Meral Nergis Şahin de kuyu tipi zindanlardan sevk olmak talebiyle açlık grevinde olan tutsakların taleplerinin karşılanmasını istedi.

Şahin, "Kuyu tipi hapishanelerdeki ağır tecrit esaslı infaz uygulamalarını ve ağır sonuçlarını mahpus anlatımlarından biliyoruz. Her türlü sosyal

iletişimin kısıtlandığı, mahpusların insan sesine dahi hasret bırakıldığı, dış dünya ile bağlarının koparıldığı, yalnızlaştırıldığı, yaşamın anlamsızlaştırıldığı, mahpusların yaşamını sürdürmesi ve varlığını koruması için ne fiziki ne psikolojik hiçbir imkanın tanınmadığı bu hapishanelerde, mahpuslar ölmekle yaşamak arasındaki farkın anlamsızlaştığı ince bir hatta yaşamaya mecbur bırakılıyorlar." dedi.

Şahin, Grup Yorum emekçisi Ali Aracı, Ayberk Demirdöğen, Fikret Akar, Ümit Çobanoğlu, Gürkan Türkoğlu, Tahsin Sağaltıcı'nın başka zindana sevk talebi ile halen açlık grevinde olduğunu hatırlattı.

Serkan Onur Yılmaz'ın ise açlık grevini ölüm orucuna çevirdiğini aktaran Şahin "İnsan hakları savunucuları olarak, ölümler ve kalıcı sakatlıklar oluşmadan, mahpusların başka hapishaneye sevk taleplerinin kabul edilmesi için yetkilileri acilen harekete geçmeye çağırıyoruz" dedi.

Serkan Onur Yılmaz Ölüm orucu eyleminin 290. gününde ve sağlık durumu kritik düzeyde.

Ali Aracı 18 Şubat 2025'ten bu yana süresiz açlık grevinde.

Ayberk Demirdöğen 170 gündür açlık grevine devam ediyor.

Fikret Akar eyleminin 150. gününde.

Ümit Çobanoğlu açlık grevini 91 gündür sürdürüyor.

Gürkan Türkoğlu eyleminin 32. gününde.

Tahsin Sağaltıcı eyleminin 32. gününde.

Fırat Kaya 27 Temmuz 2025'te başlattığı süresiz açlık grevini sürdürüyor.

Mithat Öztürk eyleminin 193. gününde taleplerin kabul edilmesi üzerine açlık grevini sonlandırdı.

Bariş Değil Savaş ve Devrim Günü

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), 1 Eylül Dünya Bariş Günü üzerine bir açıklama yaptı ve "Bariş Değil Savaş Ve Devrim Günü" dedi.

Devrimci öğrencilerin açıklaması şöyle:

"Tüm dünyada emperyalist kapitalist sistem ezilenlere karşı savaş açmış durumdadır. Buna karşılık ezilenlerde emperyalist kapitalist sistem ile bir savaş halindedir. Yönetenler artık yönetmiyor ve iktidarlarını baskı, terör, katliam ve zor aygıtlarıyla ayakta tutuyorlar.

Türkiye ve Kürdistan'da, ezenler ve ezilenler arasındaki savaş on yıllardır sürmektedir. Eylemler, isyanlar, ayaklanmalar, serhıldanlar hiç eksik olmamıştır ve gelecekte bizi yeni eylemler,

ayaklanmalar ve serhıldanlar beklemektedir. Çünkü dinci faşist iktidar ve kapitalist sistem bugün ülkemizde var olan ekonomik ve politik krizin tek kaynağıdır. Kapitalist sistem ve dinci faşist iktidar halklarımızın önünde aşılması gereken bir engeldir.

Dinci faşist iktidar ve kapitalist düzenin partileri hiçbir problemi çözmemektedir. Çünkü problemin kaynağı kendileridir. Bundan dolayı dinci faşist iktidar bir yandan baskı ve zor aygıtlarını kullanırken diğer yandan bariş demagogisi yapmakta ve halklarımızın haklı öfkesini frenlemeye çalışmaktadır. Ancak biz bunlara kanmıyoruz. Dinci faşizmin bariş yalanları bize sökmeyecektir, ne yaparsa yapsın kendi çöküşünü ve devrimin yükselişini engelleyemeyecektir!"

Kopuş

İnan Çelik

Sınıf içinde örgütlenmek yetmez, onları her adımında burjuvaziye yedekleme çabası içindekilerle hesaplaşmaya hazırlamak da gerekir.

Ulusal ve uluslararası sermayenin taleplerini uygulamaya koyan Orta Vadeli Plan (OVP), **güvencesiz ve kurlsız bir çalışma düzenini** norm haline getirmeyi hedefliyor. Siyasal iktidar, IMF patronlarının sıkı sıkı tembih ettiği, ücretlerin düşürülmesi ve sosyal hakların budanması yönündeki direktiflerini yerine getirmek için var gücüyle çalışıyor. Geçtiğimiz günlerde imzalanan **Kamu Çerçeve Protokolü** ile bundan sonra yapılacak tüm sözleşmelerin baskılanacağı, toplu pazarlık masalarının ise görüntüden başka işlevinin olmayacağı işçiler tarafından da net biçimde görüldü. İşbirlikçi sendikaların "işçileri nasıl patronların önüne attığı" konuşulurken, kamu emekçilerinin tıkanan TİS görüşmeleri esnasında Memur Sen başkanı Ali Yalçın'ın devlet sendikasına "yüksek hakem kuruluna gitsinler" çağrısı herkes için can simidi görevi gördü.

Metal sektöründe de toplu sözleşme görüşmeleri önümüzdeki günlerde başlayacak. Ne var ki daha görüşmeler başlamadan, başta Kocaeli, Gebze olmak üzere **birçok sanayi bölgesinde işten atmalar başladı**. Bu bölgedeki sendika ağaları işten atmalara karşı mücadele etmek yerine, bu süreci kendi ellerini rahatlatacak fırsat olarak görüyorlar. Pek çok fabrikada sendika yöneticileri tarafından şimdiden **"İşler kötü, işten atmalar**

daha da artacak. TİS talepleri yüksek olursa çok fazla arkadaş işsiz kalır." diyerek işçileri baskı altına alıyor ve patronların lehine gerçekleşen **enflasyonun altında sözleşme** yapma hazırlıkları yapıyorlar.

Birçok sektör ve alanda yaşanan saldırılar işçi sınıfını ekonomik olarak çökertmeyle, haklarını elinden almayla sonuçlanıyor. Aynı zamanda sürekli yeni hamlelerle gündemde tutulan güvencesizlik ve esneklik saldırıları **işçilerin onlarca yıllık mücadeleyle kazandıkları tüm haklarına göz diktiklerini** gösteriyorlar. Kıdem hakkını, çalışma sürelerini, 10+1 yasasıyla haftalık izni, iş güvencesini velhasıl kazanılmış tüm hakları hedef haline getiriyorlar.

OVP'nin başarıya ulaşması ancak tüm refleksleri felce uğratılmış işçilere karşı mümkündür.

Peki, bu topraklarda bu mümkün müdür? Bizce mümkün değildir ama biz yine de olguyu maddi verilerle ifade edelim:

Çalışma Bakanlığı Temmuz ayı verileri, Türk İş, DİSK ve Hak İş'ten **son altı ayda aşağı yukarı yüz bin üyenin düştüğünü** gösteriyor. Bu işbirlikçi sendikalara kamuda alanın tüm cephelerinden üye pompalanıyor. Bu sendikalara üye olmaları ya da istifa etmemeleri için işçilere emekçilere baskı yapılıyor. Tüm bu koşullara rağmen Anadolu'nun sayı-

sız ilinde, Eskişehir, Konya, Kayseri, Urfa, Gaziantep, Afyon vs. de baskılara, mobbinge, sürgünlere, işten atma tehditli tutanaklara ve ücret kesmelere rağmen işçiler istifa etmeye devam ediyorlar. **Bu konfederasyonların üye sayısının yüz bin civarında düşmesi, yüz binin çok üzerinde, bir buçuk iki katı işçinin her şeyi göze alarak kopuşu tercih ettiği anlamına gelir!** Bu büyük istifa dalgası yaşanırken henüz ihanet sözleşmelerinin imzalanmadığını, sözleşme öncesi istifa etmelerinin hak kayıplarına yol açacağı tehditlerini de düşünürsek sınıfın içindeki öfke birikimini de sınıfın göze aldıklarını da daha iyi analiz edebiliriz.

Sendikaların sınıf hareketine yaklaşımları her geçen gün daha görünür hale geliyor. Her renkten sendikanın tutum ve yaklaşımı turnusol kağıdı halini alıyor. **Sınıfa yönelik ihanetin sınıf tarafından açık şekilde görüldüğü bu dönemde,** mücadeleci sendikaların bir kısmı işçilere ihanet şebekesi haline gelmiş olan işbirlikçi sendikalardan istifa etmeleri çağrısı yaptı. "Bu çağrılar sınıf içinde karşılık bulmuyor" yönlü ifadelerin sürece bir katkısının olmadığı açık. Sınıfın her eylem ve pratiğine emeğin kurtuluşu perspektifinden bakmak gerekiyor. Sınıf içinde örgütlenmek yetmez, onları her adımında burjuvaziye yedekleme çabası içindekilerle

hesaplaşmaya hazırlamak da gerekir. Bu anlayışlara karşı uluslararası işçi hareketi ve onun bir parçası olan bizler, doğru araçları önererek, kopuşu örgütleyerek yanıt olabiliriz.

Bir yanda işçilerin her geçen gün genişleyen ve derinleşen kopuşu, diğer yandan mücadeleci sendikaların bu kopuşa adres olma çabası yakın gelecekte bir kavşakta buluşacaktır. **Sınıfın bu çoklu mücadele ve tartışma süreci** sendikal alan dışında da geliyor. Sınıfın bütün bölüklerini içine alabilecek fiili mücadeleyi mevcut tüm sınırların dışına taşıyacak bir emek odağının yaratılması şart. Pek çok alanda örgütlü örgütsüz işçilerin ve örgütlü çevrelerin sürdürdüğü bu tartışmalar dar grupçu bir bakışın taşıyamayacağı büyüklükte. **"Emek odağı ihtiyacı"** tartışmalarını katkı sunulması gereken kıymetli çabalar olarak görmek ve bu tartışmaları ülkenin her yanına taşımak gerekiyor. Birçok siyasal çevrenin sınıf çalışmasından anladığı, **sınıfın içinde kök**

salmak, sınıfın içinde var olmak ve onunla birlikte geleceği inşa etmek değil, günü kurtaracak bir-iki kadro çıkarmak olduğundan emek hareketinin iki tarafı buluşmıyor, hareket iki yönde de gelişmiyor. İşçiler de kendilerine yukarıdan bakan ona doğrudan ya da dolaylı olarak "şunu yap bunu yapma" diyen yaklaşıma her zamanki gibi mesafeli duruyor. Sınıfın çıkarlarını kendi çıkarı, onun kurtuluşunu kendi kurtuluşu olarak gören yaklaşım ve akıl bu mücadelenin bugününde de, yarınında da ve zafer gününde de söz sahibi olacaktır.

Helezonik bir çemberin içinde bir ileri bir geri ama sürekli birike-rek ilerliyoruz. Sınıf hareketi içinde sürekli olarak devam eden kesintisiz savaşı kavrayamayanların ve onun içinde yaşamayanların ağır saldırı koşullarında sınıfın içinde bulunduğu eylem sürecine bakarak umutsuz olmaları ve onun adına bir gelecek görememesi doğal ve anlaşılır bir

durumdur. Bu birikimi derinlere taşımak, kalıcı hale getirmek **sınıfın içinde ısrarlı bir duruşla** mümkün. Sınıf hareketinin içinden geçmekte olduğumuz bu anında, işçilerin mücadele birliğinin sağlanmasını yalnızca doğru bir slogan olarak ele alamayız. Devrimci işçiler tarafından bu şiar, sınıf içinde sorumluluk olarak yerine getirilmesi gereken tarihsel bir görev olarak ele alınmalıdır.

Kadıköy'de Dünya Barış Günü Mitingi

Istanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla 1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla 31 Ağustos Pazar günü Kadıköy Rıhtım Meydanı'nda "Savaşa ve Sömürüye Karşı Demokrasi ve Barış Kazanacak" şiarıyla bir miting gerçekleştirildi.

Mitingde Kürt halk önderi Abdullah Öcalan'ın dev posterleri ve Sakine Cansız, Cihan Bilgin ve özgürlük mücadelesi yürütürken katledilen çok sayıda kadının fotoğrafları taşındı. Kadınların ulusal kıyafetleri ile katıldığı alanda "Jin Jiyan Azadî" sloganı miting boyunca yankılandı. Kadınlar ve gençler, müzik ve sloganlar eşliğinde halaylar çekti.

Mitingde konuşan DEM Parti Eş Genel Başkanı Tülay Hatimoğulları, "İsrail Gazze sokaklarında her yeri bombalıyor. Filistin halkı mazlum bir halktır. Bizler Filistin halkının haklı

davasının yanındayız" dedi. Suriye'de yönetimin değişmesinden bugüne savaş ve katliamların sürdüğünü ifade eden Hatimoğulları, bölge tarihinin en büyük Alevi katliamının gerçekleştiğini söyledi.

"Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı"na değinen Hatimoğulları, çağrının güçlü bir şekilde karşılık bulması için mevcut süreçte daha hızlı adımlar atılması gerektiğini belirtti.

İnfazda eşitlik yasasına, kayyum yasası ve demokratik yerel yönetimler yasasına değinen, bunun yanı sıra özellikle infazı yakılan tutsaklarla ilgili adımlar atılması gerektiğini söyleyen Hatimoğulları, Gezi Ayaklanması ve Kobani davası tutsaklarının derhal serbest bırakılması gerektiğini vurguladı.

Türkiye'de barışı ve demokratik toplum için en büyük bedeli Cumar-

tes Anneleri ile Barış Annelerinin ödediğini ve ödemeye devam ettiğini belirten Hatimoğulları, acılı annelerin yüreği beyaz tülbentlerindeki barış simgesiyle bir arada olarak en çok barışı onlar talep ederek "Onların önünde saygıyla eğiliyorum. Mücadelelerini bir kez daha selamlıyorum" dedi.

Başta Suriye olmak üzere bütün bölgede en başta Kürt kadınları olmak üzere kadınların büyük ve güçlü bir mücadele verdiğini ifade eden Hatimoğulları işçi sınıfına da seslendi, "Savaşa, çatışmaya, özel harp politikalarına ayrılan bütçe senin alınterinden, ekmeğinden kısılan bütçedir. Çünkü senin aldığın ücretin vergisiyle gidiyorlar, tank alıyorlar, silah alıyorlar, İHA alıyorlar, SİHA alıyorlar. Değerli işçi kardeşim şunu bilmelisin ki, barış senin ekmeğin için ve senin emeğin için. Barış için senin dayanışmana ihtiyacımız var. Yaşasın işçilerin birliği, yaşasın halkların kardeşliği. Barış sadece silahların susması değildir. Barış adalettir, eşitliktir, kardeşliktir, özgürlüktür. Hiç kimse barışı bize altın bir tepsiyle sunmayacak. Mücadele edeceğiz. Sözümüz olsun ki o barış gemisi limana varacak." dedi.

Barış Anneleri İnisiyatifi üyesi Bedia Gökyüz, "Yıllardır savaş oldu ama iki taraf da bu savaşı kazanamadı. Bugün barış günüdür. Çocuklarımızın ölmesini istemiyoruz. Onurlu bir barış istiyoruz. Barış Anneleri olarak kanımızın son damlasına kadar barışı bekleyeceğiz. Dilimiz de yasaktır biz kendi dilimizi de istiyoruz. Barış anneleri olarak bütün bu yasakların ve acıların son bulmasını istiyoruz" dedi.

Miting Babetna ve Özlem Bağlayan'ın sahne almasıyla sona erdi.

Yolumuz Leninizm

Sovyetler Birliği'nin dağıtıldığı, dünyada Lenin ve Leninizme saldırıların ayyuka çıktığı bir zamanda Türkiye ve Kürdistan topraklarından bir ses yükseldi: "Sosyalizm Kazanacak, Yolumuz Lenin'in Yolu, Leninizm!"

TKEP Leninist Merkez Komitesi bir açıklama yaparak "TKEP/Leninist 35 Yaşında" dedi. Kuruluşunun 35. yılında Leninist Parti açıklamasında *"Bu ses, bundan tam 35 yıl önce Türkiye ve Kürdistan'da yankılandı. Bu bir meydan okumaydı. Sadece 'sosyalizmi tarihe gömdük' diye sevinen dünya burjuvazisine karşı değil; onunla birlikte dünya burjuvazisi, Türkiye burjuvazisi önünde diz çöken sosyal reformist, oportünist, uzlaşmacı parti ve hareketlere karşı da bir meydan okumaydı bu. Tarih: 1990 1 Eylül idi."* derken, işçi sınıfına kurtuluş yolunu gösterecek programı yeniden ortaya çıkarmak için yoğun teorik inceleme, araştırma ve tartışma yürütüldüğünü, bütün bu çabalar sonucu, işçi sınıfının eline güçlü ve etkili bir silah verildiğini vurguladı: *"Türkiye ve Kürdistan proletaryası, Türkiye ve dünya burjuvazisine karşı savaşımını bu silahla kazanacak!"*

Leninist Parti'nin bayrağını göndere çektiği andan itibaren verdiği ideolojik-teorik mücadele ve sınıf savaşı içindeki pratiği ile yeni tip kadrosunu da yarattığını söyleyerek, proletaryanın devrimci komünist partisinin kuruluşunun ilk anından itibaren, zora dayalı devrim ve iktidarın fethini ilk amaç olarak önüne koymuş, buna uygun bir kadro şekillenmesinin, bir komünist ruh yarattığını; bunun zafere ulaşmak için hiçbir engel tanımayan, düşmana her koşulda kafa tutan, her koşulda devrim ve iktidar savaşını

sürdüren; bu savaşta işçi sınıfına, emekçilere, kadın/erkek gençliğe öncülük eden kadro tipi olduğunu hatırlattı.

Açıklamada Parti'nin uluslararası alanda ortaya koyduğu görüş, düşünce ve politik açılımlarla dünya komünist hareketi içinde büyük bir politik etki gücüne sahip olduğunu ortaya koyduğu ve bu etki gücünün her geçen gün büyüyerek devam ettiği söylenerek, *"Yoğun teorik-ideolojik çalışmalarla devrimci Marksist öğreti temelinde geliştirilen politik çizgi sayesinde Partimiz, sınıf savaşının en fırtınalı dönemlerinde bile rotasından bir milim sapmadan, en ufak bir tereddüt ve şaşkınlığa düşmeden yoluna devam edebiliyor."* denildi.

Açıklama, *"Geride bırakılan mücadele yılı bir atılım yılı idi. Şimdi daha ileri gitmenin, büyük mücadele ve ayaklanmalarda emekçi sınıflara pratik öncülük etmenin zamanı. Bunun için, her şeyden önce işçi sınıfının devrimci öncü işçilerini Parti bayrağı altında toplamak için kollar sıvanmalıdır. Leninist devrimci öncü işçiler ve bir bütün olarak Parti kadroları, üye ve sempatizanları bu büyük görevi yerine getirecek bilinç, enerji, cesaret ve girişkenliğe sahipler. Mücadelenin sonucu, bu görevin ne derece başarıyla yerine getirildiğine bağlı olacak! Atılım yılını başarıyla geçtik. Şimdi daha büyük, daha ileri görevleri yerine getirmek için ileri atılma zamanı."* şeklinde sonlanan açıklamada Leninistlerin önünde uzun ve mücadele dolu bir yıl olduğunu vurgulandı.

Not: www.leninists.net sitesinden kısaltılarak yayınlanmıştır.

Filistin Halkını Kimse Yok Edemeyecek

tamamen boşaltılması, Lübnan'da Filistinli örgütlerin silah bırakmasının dayatılması saldırıları arasında bir açıklama yaparak, "Filistin, Filistin halkına aittir. Filistin başkenttir. Filistin başka kimsenin değildir. Dolayısıyla, Filistin topraklarında olmak bizim hakkımızdır. Filistin dışında olmamız ise doğal değildir. Temel, Filistin'de olmamız gerektiğidir. Savunulmayı hak eden birçok barikat var. Ve bu barikatlar hâlâ ayakta. Düşman barikatlarımızın çöktüğünü sanıyorsa yazıklar olsun. Barikatlarımız, sizin kararlılığınız, gücünüz ve iradeniz sayesinde ayakta. Biz direnen halkız. Zayıflamadığımız sürece direnen halkız." dedi ve meydan okumayı sürdürdü.

Ebu Ali Mustafa yoldaşın hayatı, Filistin davasına, Arap milliyetçiliğine ve enternasyonalist dayanışmaya amansız bir bağlılığın örneği oldu ve geride liderlik, fedakarlık ve adalet için yılmaz mücadele mirası bıraktı.

Filistin'de 2. İntifada sırasında 27 Ağustos 2001'de bir İsrail operasyonunda hayatını kaybeden FHKC Genel Sekreteri Ebu Ali Mustafa, FHKC'li yoldaşları ve adını taşıyan Ebu Ali Mustafa Tugayları tarafından ölümünün 24. yılında anılıyor.

FHKC'nin askeri kanadı Ebu Ali Mustafa Tugayları, Gazze'nin

Küresel Sumud Filosu Yola Çıkıyor

İngiltere'nin dört bir yanından ve yurtdışından Filistin'e destek için gelen onlarca aktivist, "Küresel Sumud Filosu" içinde 44 ülkeden farklı limanlardan onlarca tekne ile hareket edecek. Bu, İsrail'in Gazze'ye uyguladığı ablukayı kırmak için yapılan deniz eylemlerinden en büyüğü olacak.

Küresel Sumud Filosu, Gazze'ye bir "vicdan koridoru" oluşturmayı umuyor.

Daha önce de Gazze'ye insani yardım malzemesi taşıyan Madeleine ve Handala gemileri, İsrail tarafından uluslararası sularda durdurulmuş, gemilerde bulunan farklı ülkelere eylemciler tutuklanarak sınır dışı edilmişti. Buna rağmen "Küresel Sumud Filosu" bu defa farklı olacağını ve kararlılıkları sayesinde başarıya ulaşacaklarına ve Gazze'ye bir vicdan koridoru inşa edebileceklerine inanıyorlar.

Kübalı Doktorlara Ambargo

Peoples Dispatch'den derlenerek çevrilmiştir.

Çeviri Kolektifi

Küba sağlık ekiplerinin varlığı, 1960'lara kadar uzanmaktadır. İlk görevlerden biri, Fransa'dan bağımsızlığını kazanan Cezayir'e, onlarca Fransız doktorun ülkeden kaçması nedeniyle gönderilmesidir.

ABD, Küba'ya 13 Ağustos'ta bir başka saldırı daha başlattı. ABD Dışişleri Bakanı Marco Rubio, ülkesinde Küba sağlık ekiplerini işe alan veya almış olan Brezilya, Grenada ve Afrika ülkelerinden yetkililere vize kısıtlamaları uygulayacağını duyurdu.

Rubio'ya göre, diğer ülkelerde çalışan Kübalı doktorların durumu "zorla çalıştırma"dır. Bu karar, 1959'da başlayan devrim sürecine karşı bir ceza olarak adaya uygulanan ekonomik ve ticari ablukaya ek olarak, Karayip adasına karşı alınan önlemlerin sıkılaştırılmasının bir parçasıdır.

Rubio, "Bugün, Dışişleri Bakanlığı, Küba rejiminin tıbbi misyon planına iştirak ettikleri için Afrika, Küba ve Grenada hükümetlerinden yetkililere ve ailelerine vize kısıtlamaları getirme adımları attı." dedi.

Son zamanlarda yaptırım uygulananlar arasında, "rejimin tıbbi misyon planına iştirak ettikleri" için Pan Amerikan Sağlık Örgütü'nün (PAHO) birkaç eski üyesi de bulunuyor.

Küba sağlık ekiplerinin varlığı, 1960'lara kadar uzanmaktadır. İlk görevlerden biri, Fransa'dan bağımsızlığını kazanan Cezayir'e, onlarca Fransız doktorun ülkeden kaçması nedeniyle gönderilmesidir. Son yıllarda Küba doktorları, Covid-19 salgını sırasında dünya çapında onlarca ülkeyle, hatta İtalya gibi Avrupa ülkeleriyle yaptıkları işbirliği ile tanınmıştır.

Doktorlar, hemşireler ve diğer sağlık profesyonellerinden oluşan Küba sağlık ekipleri, dünya çapında tedavi edilemeyecek durumda olan

yüzbinlerce hastayı başarıyla tedavi etmiştir. Karşılığında Küba, doktorlara hak ettikleri maaşları ödedikten sonra, uzmanlarının çalıştığı ülkelere belirli bir miktar para almaktadır.

Cuba Debate'in bildirdiğine göre, 24.000'den fazla sağlık çalışanı, dayanışma misyonları kapsamında şu anda yurt dışında hizmet vermektedir. Bu hizmetlerin bazıları tamamen ücretsizdir, bazıları ise sağlanan hizmetler karşılığında ücretlendirilmektedir.

Bu program, ABD'nin ekonomik ablukası nedeniyle Küba adasının az sayıdaki dış gelir kaynaklarından biridir. Bu şekilde Trump yönetimi, diğer ülkeleri Kübalı doktorların hizmetlerini kullanmakla tehdit ederek Küba ekonomisini daha da boğmaya çalışmaktadır.

Küba hükümeti ise zorluklara rağmen tıbbi yardım programını iptal etmeyeceğini açıkladı. Küba Dışişleri Bakanı Bruno Rodríguez, X hesabında şunları söyledi: "ABD Dışişleri Bakanı, Küba ile meşru tıbbi işbirliği programları olan hükümetlere vize kısıtlamaları uygulayacağı tehdidinde bulunuyor. [Bu karar], o hükümetin yeni dış politika doktrini olarak zorla dayatma ve saldırganlığı ortaya koymaktadır. Küba hizmet vermeye devam edecektir."

Brezilya da Kararın Hedefinde mi?

Brezilya'nın durumunda, yaptırımlar PAHO'da çalışan ve Küba hü-

kümeti tarafından sunulan "Más Médicos" programı ile anlaşma yapan yetkililerin akrabalarını da etkiledi.

Ayrıca Washington, Rubio'nun da doğruladığı üzere, Mozart Julio Tabosa Sales ve Alberto Kleiman'ın Brezilya Sağlık Bakanlığı'nda görev yaptıkları süre boyunca programın uygulanmasındaki rolleri nedeniyle vizelerini iptal etti. Bu süre zarfında Kübalı doktorlar, Brezilya hükümetinin tedavi edemediği uzak bölgelerdeki hastaları da tedavi etti.

Gazeteci Jesús Esquivel, bu kararın Brezilya ile Washington arasındaki gerginlik bağlamında anlaşılması gerektiğini bildirdi: "Brezilya'ya karşı bu eylemlerin bağlamı, Güney Amerika devinin eski başkanı, Donald Trump'ın müridi ve ABD başkanının hayranı olan Jair Bolsonaro'ya karşı açılan yasal işlemlerle ilgilidir. Trump'ın, gümrük vergileri yoluyla, Trump'ın arkadaşına karşı açılan bu yasal süreç nedeniyle Brezilya hükümetini cezalandırmaya çalıştığını zaten gördük."

Böylece Washington, eski düşmanına saldırırken, iki ülke arasındaki gümrük vergisi anlaşmazlığı başladığından beri vermeye çalıştığı Brezilya üzerindeki baskıyı da artırıyor. Washington, Brezilya'da Jair Bolsonaro'ya karşı açılan dava ve Güney Amerika ülkesi ile Çin arasındaki artan ekonomik ilişkiler nedeniyle Brezilya'ya %50 gümrük vergisi uyguladı. Brezilya Devlet Başkanı Lula da Silva hükümetinin yanıtı, ABD ürünlerine %50 gümrük vergisi uygulamak oldu, bu da Washington'da pek hoş karşılanmadı.